

føde er forhaabentlig en daglig Ret paa Grev Raben-Levetzaus Bord nede paa Aalholm Slot, og nu er det Meningen, at denne Engleføde skal importeres i de københavnske Bourgeoisihjem, og det er altsaa ogsaa Meningen, at de københavnske Bourgeoisihusholdninger skulle forsyne sig med ungarsk eller amerikansk Mel, ganske som der gives Anvisning paa i denne Bog. Jeg siger, at det er beklægeligt, at Bourgeoisipressen saa ganske tankeløst anbefaler den Slags Ting, thi i Virkeligheden forgifter den Overklassen med den Slags Bøger rent nationaløkonomisk set paa den Maade, at det nationaløkonomiske Ansvar nedbrydes i Overklassen.

Samtidig gaar det jo saaledes, at den ublu Reklame, der drives for tysk Mel i Melsække med engelsk Paaskrift, trænger sig ind hos Arbejderne. Naar de gaa Byen rundt og se paa Meludstillingerne, vil det kun være i ganske enkelte Forretninger, hvor de kunne finde danske Melsække i Vinduerne, og det er naturligt, at der i mange Tilfælde bliver prakket Arbejderne dette udenlandske Mel paa, thi naar de købe Mel i Melforretningerne, udleverer den handlende ganske simpelt dette Mel, fordi han maaske tjener en halv eller en hel Øre mere paa dette Mel, idet de i Tyskland have en Eksportpræmie paa Mel af 2 Kr. pr. 100 Kilo. Jeg tror ikke, man vedblivende kan stille sig som hidtil overfor den danske Mølleindustri. Jeg vil vel forvare mig imod alt, hvad der hedder Toldbeskyttelse, alt, hvad der skulde gaa ud paa ved Told at fordyre Brødet, men paa den anden Side drives denne Konkurrence særlig fra Tysklands Side paa en saa utiltalende Maade, at det sikkert maa blive nødvendigt, at Lovgivningen skrider ind derimod. Vi have faaet en Lov, hvorefter de handlende ikke maa forhandle fremmede Landbrugsprodukter, uden at disse ere mærkede „Udenlandske Varer“. For saa vidt Tyskland vedblivende vil fortsætte med den protektionistiske Politik med Eksportpræmier paa Mel, som det hidtil har drevet, tror jeg, vi maa skride til Forholdsregler af samme Art omtrent som den, der anvendes overfor Landbrugsprodukter, saa det fremmede Mel, der forhandles her, bliver mærket saaledes, at det købende Publikum kan se, hvad det er for Varer, det faar, og saa at det tyske Mel ikke sniger sig ind under engelsk Mærke, men bliver stemplet som tysk Mel, det amerikanske som amerikansk o. s. v. Skulde dette ikke være nok, kan man gaa et Skridt videre og gaa saa vidt,

at man kræver af Bagerne, at det Brød, de sælge eller forhandle, bliver stemplet saaledes, at det købende Publikum kan se, om det er bagt af Mel fra Tyskland eller Amerika eller her fra Danmark. Jeg maa sige i denne Forbindelse, at jeg føler ikke alene en partimæssig Ære, men ogsaa en national Ære, kunde jeg sige, i, at det store Bageri, som Arbejderne drive her i København, ikke sælger et eneste Brød, uden at Melet er malet her i Landet. Jeg tror, det vilde være heldigt, om de øvrige Brødfabrikker kunde sige noget lignende; det vilde sikkert ikke være til Skade for hele Befolkningen. Og dette, at Arbejdernes eget Bageri kun sælger Brød af Mel malet her i Landet, viser, at det kan lade sig gøre at optage Konkurrencen, selv naar man benytter dansk Mel. Jeg ser af Referaterne, at den tyske Rigskansler v. Bethmann-Hollweg i Forgaars har udtalt, at Tyskland vil blive ved med at føre den økonomiske, protektionistiske Politik, som det har ført i saa mange Aar, en Politik, som for Tysklands Vedkommende har medført Dyrtdid og Nød og Elendighed over alle Grænser. Den Politik erklærer den tyske Rigskansler altsaa, at han vil fortsætte; men der er jo ikke saa uhyre længe til de tyske Valg, og jeg føler mig overbevist om, at den 12. Januar vil der ske et Omslag i den tyske Politik; det Flerral, der hidtil har været i den tyske Rigsdag, vil sikkert forsvinde og give Plads for mere frisindede Elementer den 12. Januar. Og da kunde det jo alligevel være, at Tyskland vilde slaa ind paa en helt anden Politik, end det hidtil har ført, en Politik, som har været et Forbillede og Mønster for det danske Højre, og en Politik, hvis forførdelig sørgelige Følger for det tyske Folk man nu kan se. Men jeg mener, at hvis det skulde vise sig, at den tyske Rigskansler har Ret i, at Tyskland vil fortsætte med den samme protektionistiske Politik og med Eksportpræmier paa Mel, vil det blive nødvendigt her i Landet, at vi tage Forholdsregler af den Slags, jeg omtalte.

Sluttelig vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om to lokale Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister og til den højtærede Justitsminister. Den højtærede Trafikminister er jo en meget interesseret Mand i det Embede, han beklæder. Jeg ved, at den højtærede Trafikminister for nylig, da han passerede Odense, stod af Toget for selv personlig at forvise sig om, hvorvidt det var nødvendigt at bygge en ny Banegaard i Odense. En saadan Inter-